

[Handelsministeren.]

især i erhvervsøjemed, af organisationens kendetegn, ligesom Europarådets generalsekretær har henstillet til medlemslandene at beskytte rådets emblem.

Det må derfor anses for ønskeligt, at der som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 2, tilvejebringes hjemmel for, at den beskyttelse, der efter ændringen af konkurrence-lovens § 4 i 1948 kommer De Forenede Nationers navn og kendetegn til gode, udstrækkes til at gælde De Forenede Nationers særlige organer og i øvrigt alle andre mellemstatlige organisationer.

Den anden vigtige nye bestemmelse, der foreslås optaget i konkurrenceloven, er det i lovforslagets § 1, nr. 3, indeholdte forbud mod bortlodning i reklameøjemed. Dette forbud foreslås indføjet i konkurrencelovens § 12, der i forvejen indeholder et forbud mod tilgift.

Allerede ved konkurrencelovens revision i 1937 henstillede de interesserede erhvervsorganisationer til handelsministeriet, at der blev gennemført et forbud mod bortlodninger i reklameøjemed, men man fandt ikke dengang tilstrækkelig anledning til at ændre konkurrenceloven på dette punkt.

Imidlertid har en række erhvervs- og forbrugerorganisationer, herunder detailhandelens organisationer, på ny rejst spørgsmål om gennemførelse af et sådant forbud, idet man fra organisationernes side blandt andet har henvist til, at denne konkurrenceform, der af de pågældende organisationer anses for usund, i de senere år har taget betydeligt opsving. Forbrugerorganisationerne peger på, at konkurrencen bør finde sted på grundlag af pris og kvalitet og ikke på grundlag af fordeling af præmier til køberne.

Nogle erhvervsorganisationer har dog udtalt sig imod den foreslåede bestemmelse, dels fordi man principielt mener, at erhvervslivets adgang til valg af reklamemidler ikke bør begrænses ad lovgivningens vej, dels fordi man er af den opfattelse, at anvendelsen af reklamebortlodninger hverken har det omfang eller er behæftet med de skadelige virkninger, som mange tillægger den.

Forbuddet mod tilgift i konkurrencelovens § 12 blev oprindeligt gennemført for at af-

skaffe en konkurrenceform, der tilsigtede at påvirke kundernes varevalg gennem ydelse af gaver under en eller anden form. Ved bortlodning af præmier i reklameøjemed tilsigtes det ligeledes at bortlede kundernes opmærksomhed fra varens pris og kvalitet og at gøre udsigten til at opnå en præmie eller gave bestemmende for varevalget.

De hensyn, der ligger bag forbuddet mod tilgift, synes derfor at gøre sig gældende for så vidt angår reklamebortlodninger; og under hensyn til de indtrængende henstillinger, der er fremkommet fra handelens og forbrugernes organisationer, har jeg fundet det rigtigt at foreslå, at forbuddet mod tilgift i konkurrencelovens § 12 suppleres med et forbud mod reklamebortlodninger.

Da de samme hensyn ikke gør sig gældende for de præmiekonkurrencer o. lign., som dag- og ugeblade samt tidsskrifter afholder som et led i deres underholdningsvirksomhed, og da det er vanskeligt at drage nogen linje mellem disse og andre bortlodninger foranstaltet af blade, har jeg dog ment, at de af bladene i forbindelse med præmiekonkurrencer og lignende foranstaltede bortlodninger bør undtages fra det almindelige forbud. Det må dog være en forudsætning for denne fritagelse, at der ikke i forbindelse med sådanne bortlodninger reklameres for andre erhvervsvirksomheder.

Som jeg allerede har nævnt, er de øvrige bestemmelser i lovforslaget fortrinsvis af teknisk karakter. Heraf skal fremhæves, at ved forslaget § 1, nr. 1, foreslås det, at henvisningen til Genèvekonventionerne af 1906 og 1929 i konkurrencelovens § 4, stk. 1, 1. punktum, erstattes med en henvisning til den seneste Genèvekonvention af 12. august 1949. De øvrige bestemmelser er i den grad af teknisk karakter, at jeg finder det rigtigst her at nøjes med at henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger.

For at give erhvervslivet en passende frist til afvikling af eventuelle bortlodningsarrangementer foreslås det i § 3, at loven først træder i kraft 1. september 1958.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.